

Olje- og energidepartementet
V/ Johan Vetlesen
postmottak@oed.no

Finnfjord AS
V/Toini Løvseth
Toini.lovseth@finnfjord.no

Finnsnes 04.10.11

Hørings svar EU-kommisjonens forslag til Direktiv for Energieffektivisering

Finnfjord AS er positiv til foreliggende initiativ til å øke fokuset på unionens målsetting om 20 % kutt i energiforbruket innen 2020. Energieffektivisering er det klart viktigste klimapolitiske tiltaket og det ene tiltaket som faktisk kan bidra til å øke den europeiske kraftintensive industriens konkurransekraft heller enn å svekke den. Lavere energiforbruk betyr mindre behov for ny kraft, ny infrastruktur og med det lavere kraft- og CO₂-kvotepris.

Vi er kjent med at dette faktum bekymrer flere aktører, at energieffektivisering rett og slett skal føre til at sertifikatprisen blir for lav til at nye kraftprosjekter utløses, eller at kvoteprisen skal bli så lav at andre tiltak for kutt i utslipp ikke blir tvunget fram. Dette blir en absurd argumentasjon. Vi håper norske myndigheter ser at det første, beste og mest effektive tiltaket, som må gjennomføres med minst like høyt tempo og styrke som andre klimatiltak, er nettopp kutt i forbruket. Med dette senkes også de indirekte utslippene og samfunnet spares for unødige og dyre prosjekter i både kraftproduksjon og kraftinfrastruktur.

Norsk industri har kommet langt i arbeidet med å redusere sitt forbruk, men som Enova har vist i sine rapporter, potensialet er fortsatt stort. Særlig stort er potensialet for gjenvinning av kjemisk energi og varmeenergi i industrielle avgasser. Et godt eksempel er Finnfjord AS sitt energigjenvinningsprosjekt hvor man gjennom å produsere strøm på basis av varmen i avgassene kutter det effektive strømforbruket med 40 %, ca 340 GWh.

Mange flere slike prosjekter kunne vært gjennomført, dersom rammebetingelsene lå til rette for det. I så måte støtter vi Kommisjonens fokus på å få bygget slike CHP-anlegg i tilknytning til industrien og tiltak for å legge til rette for dette. Samlokalisering av varmeprodukerende og varmekrevende industri er et glimrende tiltak, samfunnsøkonomisk og bedriftsøkonomisk, og selvfølgelig klimamessig. **Forslaget om at industrien selv skal kunne belastes kostnadene for infrastrukturen som skal levere den varmen man pålegges å legge til rette for å levere (for eksempel fjernvarmenett) må imidlertid stemmes ned.** Energigjenvinningsprosjektene i smelteverksindustrien er ikke

lønnsomme uten statsstøtte og pålegg om betydelige ekstrakostnader, uten sikkert potensiale for ekstra inntekter vil være spikeren i kisten for de gjenværende prosjektene.

I stedet bør man gjennom direktivet bidra til å utjamne det som i dag er et konkurransefortrinn til ny fornybar energi fremfor energigjenvinningsprosjekter. Energigjenvinning initieres i lite grad gjennom kvotetildelingen i EU ETS, siden det ikke gis frikvoter til elektrisitetsproduksjon selv når denne er produsert på basis av industrielle avgasser. Dette til tross for at el-produksjon kun velges der varmebehovet er for lite til å utløse prosjektene og heller ikke medfører ekstra utslipp. FinnFjord er svært fornøyde med støtten fra Enova, men det er et faktum at denne ikke har bidratt til å løse ut tilstrekkelig antall prosjekter. Kapitalkostnadene til slike anlegg er svært store og med betydelig usikkerhet på inputsiden, drift av smelteovnene, blir støttenivået for lavt. Fra et investorsynspunkt vil man da foretrekke samfunnsmessig og miljømessig mer krevende prosjekter.

I så måte er vi positive til kravet om at kraftleverandørene skal legge til rette for besparelser tilsvarende 1,5 %. Dette vil kunne bidra til å utløse et etterlengtet marked for hvite sertifikater. Vi forutsetter da at energieffektiviseringstiltak i industrien vil kunne nyte godt av en slik ordning. Det kan ikke være god klimapolitikk å lage virkemiddelpakker som favoriserer utbygging av ny fornybar foran utnytting av energi som ellers går til spille.

Og dette er det mest positive med direktivforslaget: Det viser at man ser behovet for å tenke effektivitet i alle ledd av energikjeden: Produksjon, overføring og forbruk. Vi ønsker oss tiltak som utløser de lavt hengende fruktene før de mer eksperimentelle (renovering av eldre vannkraft foran offshore vind med mer). **Overføringstapene i nett og kabler er svært store. Disse energitapene må i større grad enn i dag tas i betraktning i planleggingen av ny infrastruktur og i tariffing av bruk.** Når nettariffene skal utformes bør man ikke bare legge til rette for at den enkelte kan kutte i sitt forbruk, men også til den samfunnsøkonomisk og klimamessig mest optimale bruken: Nært produksjon. Dette var med i et av de tidligere utkastene av direktivet og norske myndigheter bør jobbe for å få dette tilbake på plass.

Mvh
Finnfjord AS

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Toini Løvseth'.

Toini Løvseth
Policy Manager